

רבנו יוסף קארו

כל השנה
- הלכות -
- בכל יום -
מובטח לו שהוא
ב"ן "עולם הבא"!

"משה" שואל מחבירו "יעקב":
אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?
אורח חיים היומיו
לימוד שולחן ערוך אורח חיים
לכל השנה - עמוד אחד ליום

תמוז

רבנו משה אלשיך

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד. כדי שיביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידיעת התורה. ונהניני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדנ"י מתנבחים יאהדונה"י על ידי הנעלים ברחליו ורחימו ברחוקא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן תקיד – שלא לכבות ביום טוב

- ז. אין פוחתין נר של חרס דהיינו בעודו רך כמו ביצים של יוצר למעך אותו ביד לעשות לו בית קבול מפני שהוא עושה כלי:
  - ח. אין חותכין הפתילה לשנים אלא אם כן על ידי שנותן שני ראשיה בפי שני נרות ומדליקה באמצע והוא שיהא צריך לשתייהן:
  - ט. אין גודלין את הפתילה ולא מהבהבין אותה אבל אם אינה קשה כל צרכה יכול למעכה בידו כדי להקשותה ומותר לשרותה בשמן (שאינן בו נר דולק) (גיט יוסף גסס ה'קס"א):
  - י. מותר להסיר הפחם שבראש הנר כשהוא דולק אבל אינו חותך ראש הפתילה בכלי:
  - יא. המדליק נר של יום טוב צריך לברך אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של יום טוב:
- סימן תקטו – דין דברים הבאים ביום טוב חוץ לתחום, ובו מ' סעיפים**

- א. נכרי שהביא דורון לישראל ביום טוב אם יש ממינו אם יש ממינו במחובר או שמחוסר צידה אסור אף למי שלא הובא בשבילו לאכלו בו ביום (ואפילו עבר ונתן לפיו ולעסו אסור לבלעו) (ר"ש נפיקוס המגשה פרק מ' משנה ז' דמרומוט) ואפילו לטלטלן אסור ולערב מותרים בכדי שיעשו ובשני ימים טובים של גליות אם הובא ביום ראשון מותר מיד בליל יום טוב שני בכדי שיעשו. הגה: יש מחמירין לאסרו עד מוצאי יום טוב שני (טור גסס רצ"ו מס והלא"ש וסמ"ג) ונוהגין להחמיר אם אינו לצורך יום טוב לצורך אורחים ובכהאי גוונא דאז נוהגין להקל לאחרים שלא הובא בשבילן (מרומת הטען סימן ע"ב).
  - וכן אם הובא ביום טוב שני צריך להמתין במוצאי יום טוב בכדי שיעשו אבל בשני ימים של ראש השנה או ביום טוב הסמוך לשבת בין מלפניו בין מלאחריו אם הובא בראשון צריך להמתין במוצאי יום טוב בכדי שיעשו אבל בב' ימים של ראש השנה או ביום טוב הסמוך לשבת בין
- א. מלפניו בין מאחריו אם הובא בראשון צריך להמתין עד מוצאי יום טוב בכדי שיעשו ושיעור כדי שיעשו היינו כדי שילך הנכרי למקום שליקט ויגמור המלאכה ויחזור לכאן ואם נסתפק לו מהיכן הביאן שיעורן כדי שיבוא מחוץ לתחום:
  - ב. אפילו תלשן הנכרי או צדן לעצמו או נפל מן האילן מעצמו או נצוד מעצמו אסור לאכלו בו ביום ולטלטלו אף למי שלא הובאו בשבילו אבל לערב מותרין מיד במוצאי יום טוב אף למי שהובאו בשבילו:
  - ג. אפילו אם הוא ספק אם נלקטו או ניצודו היום אסורים אבל אם ניכר בהם שלא נלקטו ושלא ניצודו היום מותר למי שלא הובאו בשבילו ואם לא באו מחוץ לתחום מותר אף למי שהובאו בשבילו. הגה: נכרי מסיח לפי תומו שלא נלקט היום או ניצוד היום נאמן (ועיין לעיל סימן תק"ג סעיף ר'):
  - ד. יש מתירים לאכלם בשבת בכדי שיעשו ויש אוסרים. הגה: ולדידן דנוהגין להחמיר בשני ימים טובים של גליות נמי דינא הכי ולענין הלכתא נראה דשני ימים טובים של ראש השנה יש להחמיר בשבת אבל בשני יום טוב של גליות יש להקל בשבת שהוא לאחריהן ודוקא בפירות שאין צריכים הכנה ביום טוב שלפני השבת אבל דבר שצריך להכין ביום טוב שני לצורך השבת אסור מאחר דנוהגין לאסור ואף לטלטל ביום טוב שני אם לא לצורך אורחים וכיוצא בזה (מרומת הטען סימן ע"ב):
  - ה. דבר שאין ממינו במחובר ואינו מחוסר צידה אם בא מתוך התחום מותר לכל ואם באו מחוץ לתחום אסור לאוכלן למי שהובאו בשבילו ולכל בני ביתו אבל מותר לטלטלן בתוך ד' אמות או בתוך העיר מוקפת חומה או מבצר שידוע שהוקף לדירה ואחרים מותרים אף לאוכלם ולערב (יום טוב ראשון) צריך להמתין מי שהובאו בשבילו בכדי שיעשו. הגה: ומותרין אחר כך אפילו לדידן שנוהגין להחמיר בשאר דברים כמו שנתבאר:

סיב' ר'ו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה יגמור כל אורח חיים שנה בשנה. ובזה תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". ג'א לפרסם לכל הידידים ובפתי פגסיות ובפתי מדרשות ללכות את הרבים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבים זוכה לנצחיים צדיקים.